

»Det är lite knackigt med flåset än så länge, men det ska bli bättre...»

Varför

ÄR DET ALLTID
FEL ATT VARA

annorlunda

I DET HÄR LANDET?

● AR DET FEL att vara ovanlig?

Ja, i varje fall om man är fotbollsspelare i Sverige. Klara bevis för den saken har vi fått sedan Lennart Nacka Skoglund kom hem till Sverige från Italien.

Så här heter det i tidningarna:

- »Nacka är en pajas!»
- »Nacka är bara en showare!»
- »Nackas apkonster hör inte hemma i Sverige!»
- »Skicka ut Nacka i Folkparkerna igen!»
- »Nacka är bara en krumelur!»
- »Låt Nacka larva sig i TV!»
- »Sälj Nacka — billigt!»
- »Nacka är bara en clown!»

Jag skulle vilja utbyta alla dessa benämningar mot ett enda ord: Nacka är en artist!

● MEN DET PASSAR INTE expertisen här hemma att erkänna det. Istället ska alla hans särdrag mer eller mindre avhånas.

Det passar inte att han ska ha en viss längd på sprunden i sina kavajer.

Det passar inte att han är noga med byxvidden.

Det passar inte att han är mån om att färgerna i hans slips, bröstnäsduken och strumporna korresponderar.

Det passar inte att han tar manikyr.

Det passar inte att han säger vad han tycker till vem som helst.

När som helst.

Och hur som helst.

Förskräckligt!

Killen är ju inte som vanliga människor. Han vägrar att bli en kugge i ett allt gråare och tristare maskineri.

Sånt måste straffas.

Blir det fängelse, böter eller bara »överrockar» med uppgift att knäcka benen på honom?

Ja, den frågan har vi inte fått svar på.

Men det kommer.

Det besynnerliga är emellertid att samtliga — eller i varje fall de flesta — tvingats medge att Nacka ännu i dag efter att ha upplevt 34 nyårsaftnar — är en av Sveriges skickligaste fotbollsspelare.

Det kan inte ens expertisen förneka.

Och det märkliga är: »clownen» samlar jättepublik var han drar fram!

● MEN INGET TILLFALLE att sätta bockar i kanten får missas.

Här några andra ovanliga saker som inte passar alla.

Nacka har skrivit två böcker vilka sålts slut till sista exemplaret.

En tredje är på väg...

Nacka är krönikör i en av Sveriges största tidningar. Han säger där precis vad han tycker.

Nacka kommer troligen att spela en stor roll i en kommande fotbollsfilm.

Nacka har »egna» skoputsare i Stockholm och Milano. Conrad Jönsson, Ströms hörna, i Stockholm och en turk vid en av de största gatorna i Milano.

Nacka har en bar i Milano vid Via Paolo Sarpi 26. Nacka är gift med en f.d. skönhetsdrottning, Nuccia. Nacka har en egen skraddare som »bygger» hans kostymer. Nacka håller sig med en svensk manager och spökskrivare. Nacka frågar ibland domarna om de dömer efter fiske- eller julkort.

Nacka bockar sig inte för de stora hövdingarna.

Nacka slår publikrekord i Folkparkerna — 16.000 i Ljusdal 1960, den gamla noteringen hölls av Alice Babs — med 9.000!

Är det inte hemskt allt detta?

Ake Linder

har i många år varit Nacka Skoglund's gode vän och manager. Det är han som ställer rubrikens fråga och detta med all rätt. Är vi speciellt avundsjuka på en artist i Sverige eller vad beror det försämrade pH-värdet på?

● JOVISST, och lagledaren i Hammarby, Stig Anwret har sagt så här:

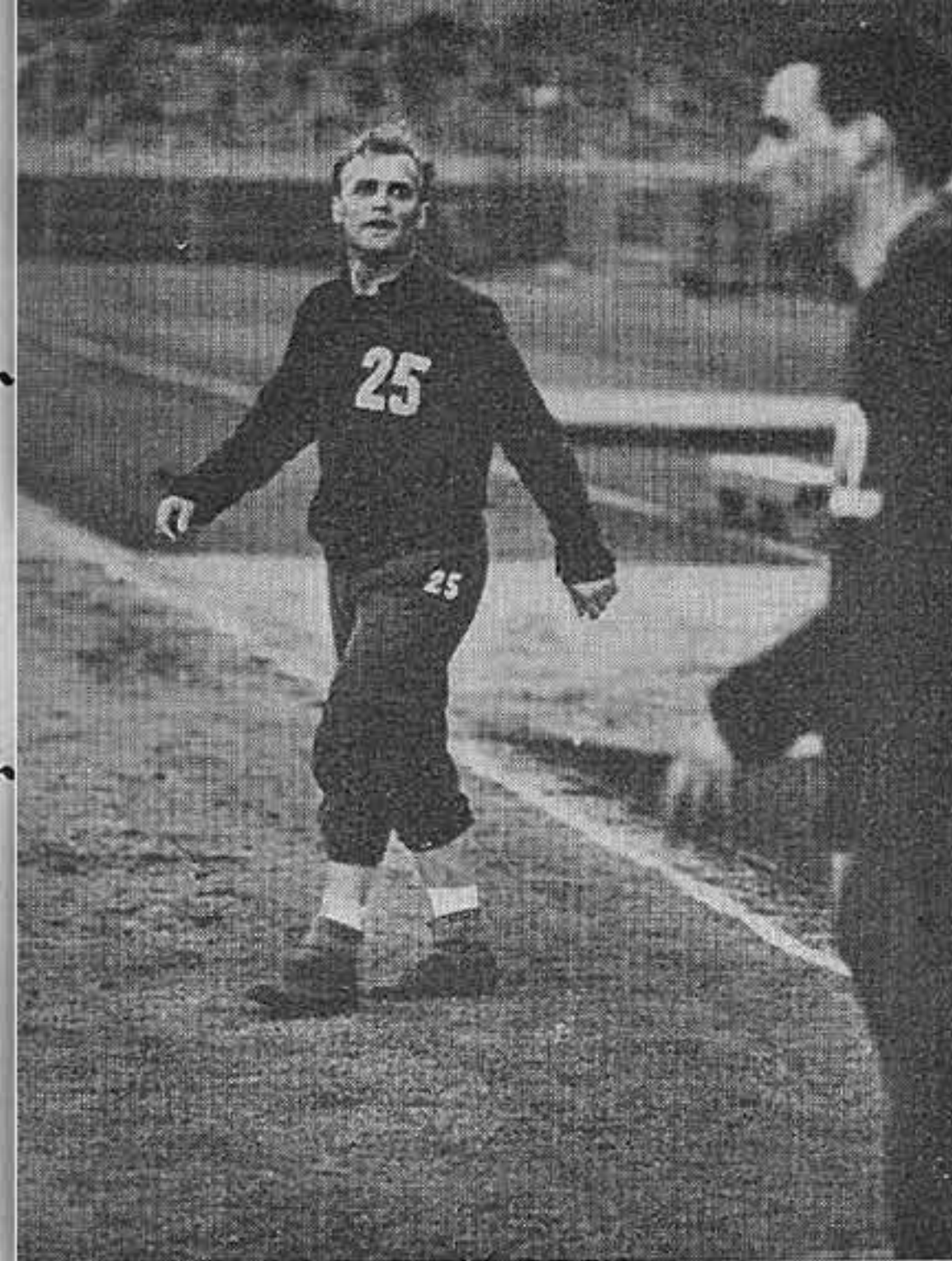
— Nacka jobbar för lite på planen. Det måste bli en ändring på den punkten.

Härtill är att säga att Nacka, som på de tre första matcherna i andra divisionen, avdelning Svealand, enligt gjorda beräkningar spelade i cirkus 50.000 till sin klubb inte ska arbeta mer än han gör.

På planen alltså.

Han är farligast när motståndarna tror att han är borta ur bilden bara för att han inte jagar omkring som om han hade en svärm folkilskna getingar i ryggen.

De här raderna som T. T. skrivit i IB om Kurre Hamrin passar utmärkt in även på Nacka.

»Men visst är det alla tiders att få joxa med trasan på hemmaplan igen...»

Jag tar mig friheten citera:

»I Italien, i Florens, spelar Kurre inför italiensk publik, alltså en övervägande konstnärligt kännande, intelligent, 'liberal' (!) och 'öppen' publik, inklusive pressen (som ju också åskådare, 'skapar atmosfär...'); och den är förtjust i att se honom 3 gånger försöka trolle sej igenom och misslyckas (= fångas opp), 4:de gången lyckas slinka igenom... men skottet stoppas av målvakten... 5:te o. 6:te gången på nytt stoppas av uteförsvaret... 7:de gången skjuta... men över... osv. osv....»

för att 11:te gången, efter mångahanda trollerier, (kanske trolle sej igenom och göra mål.

I detta läge resonerar den kloka, glada, öppna italienska publiken som så:

1. Vi har nu haft förtjusande roligt av vår guldgosse, den obetalbare 'amrin'!

2. Därtill har han gjort ett mål...»

Det är bara det att Nacka inte gör så mycket mål. Men hur många är han inte det indirekta och direkta upphovet till!?

Ganska många...

● JAG VIDHÅLLER att Nacka är en artist, och att han ska behandlas som en sådan vilket den kloke f.d. stjärndomaren »Stabben» Ahlner — en av hövdingarna hos söderbröderna — mycket väl förstår.

Men alla gör det inte.

Det finns många som säger att Nacka är en diva, att han är stöddig och bara tänker på sig själv.

Inget kan vara felaktigare. Nacka är inte bara killen med guld i fötterna (för sig och klubbkassörerna) han är också grabben med guld i hjärtat.

Jag vet det av egen erfarenhet. Saken var den att jag insjuknade ganska svårt 1959.

Läget var hårt, inte minst ekonomiskt. Brev från Nacka:

»Alla pengar som kommer in på vårt gemensamma konto för böcker, grammofoonskivor och krönikor och frågespalter ska du ha. Tänk inte på min andel förrän du blir frisk.»

Mycket tack vare Nackas hjälp gick jag igenom trots att läkarna genomgående hade en tvåa på kupongen, och när Nacka och jag träffades i början på juni 1960 vid en grammofooninspelning tog Nacka mig avsidet och sa:

— Åke, så sjuk som du varit har du väl knackigt me stålar?

— Visst, men jag klarar mig.

— Men lite cigarettklirr behöver du väl innan vi kommer igång i Folkparkerna.

Varpå Nacka stack ned en sedelbunt i min högra kavajficka.

— Hur mycket är det?

— De ska du inte bry dej om. Du får inte titta efter förrän du kommer hem.

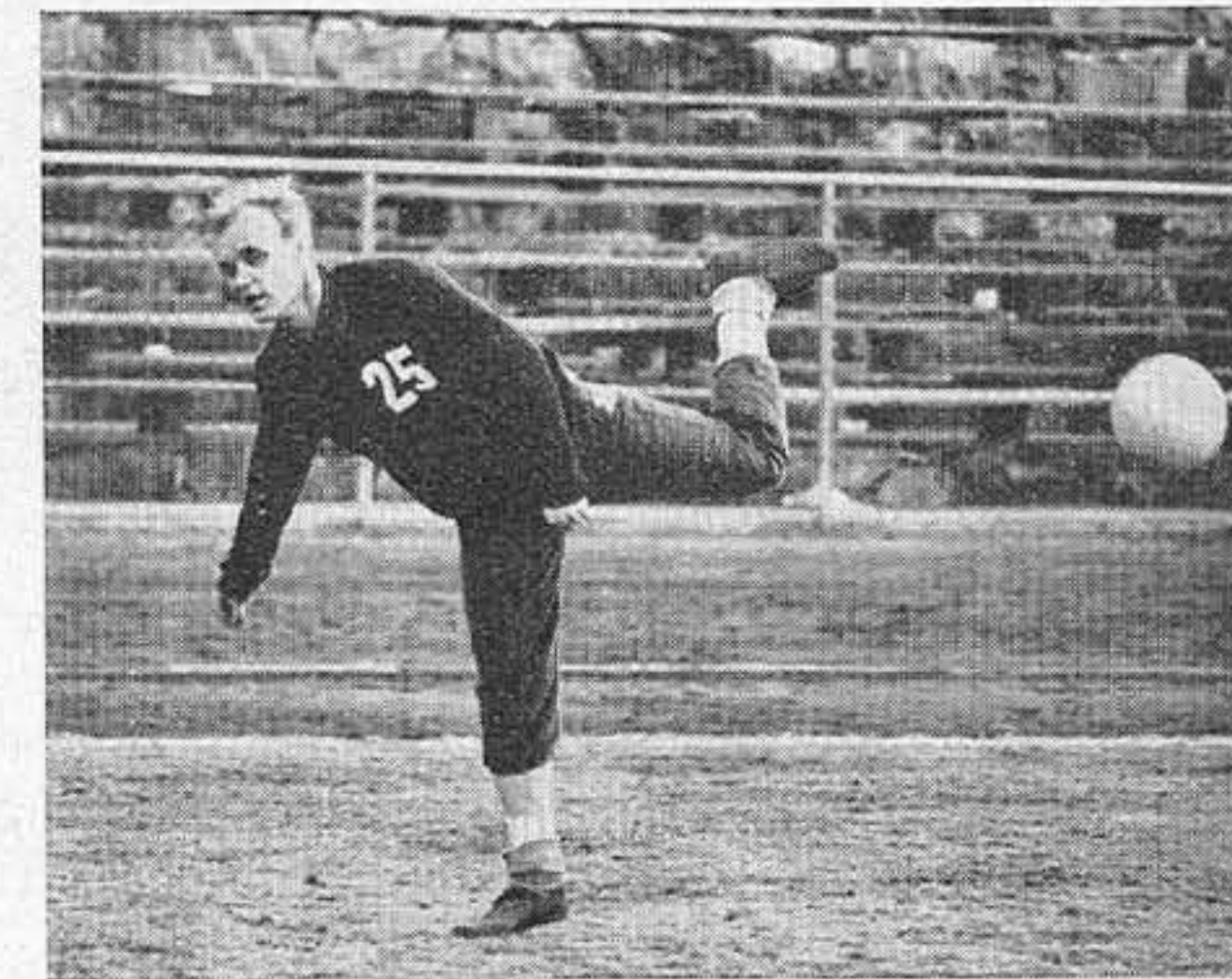
● JAG LYDDE »ORDER» och skämdes faktiskt när jag såg hur mycket det var. Så jag sa till Nacka nästa gång vi träffades:

— Varför fick jag inte se på direkten hur mycket klirr du gav mig?

— Nä, för då vet jag att du inte hade tagit emot det annat än möjligen under protester. Och så en sak till Åke — i sommar ändrar vi på fördelningen av våra gager i Folkparkerna. Du ska ha huvudparten den här sommaren!

Änglar, finns dom?

Ja, dom gjorde det, dom fanns.

»Varför ska man inte få leva livet på en klackspark, om man är skapt sån å inte skadar nån annan...?»

Gestaltade av en diva, pajas, clown, showare och krumelur.

Vid namn Lennart Skoglund, adress i Stockholm Katarina Bangata 42.

● JAG MINNS OCKSÅ, som alla vet, att Nacka inte dansat sig fram genom livet utan haft det svårt mellan varven. Som exempelvis sommaren 1963, då det var lika trassligt med affärerna i Italien — »deportering» till Palermo — som med Nackas nerver.

Min telefon gick ganska varm den tiden, och jag fick skrämmande bevis för hur små vissa människor är. Här återger jag några av samtalen i korthet, det första från